

recruteret ved Frivillige, erholder sin Tilgang ved Udskrivning af Militairarbejderklassen. Det har jo i det Hele taget været Regjeringens Tanke fra Først af — hvad jo ogsaa tydeligt vil sees af Lovforslaget —, at Afdelingen til Forpleiningscorpset skulde være saa fri som muligt. Det er dette Hensyn, der ogsaa gjør, at jeg kan gaae ind paa det betræffende Ændringsforslag under Nr. 5 a. Smidlertid modsætter jeg mig dog ikke bestemt Underændringsforslaget under Nr. 5 b., som gaaer ud paa, at Personer, som ellers ikke have kunnet udskrives, skulde kunne optages i Corpset. Jeg antager, at den Afdeling, som vil finde Sted deels af frivillige Combattanter og Militairarbejdere og dernæst af udfrevne Militairarbejdere, vil være tilstrækkelig og vil forskaffe Corpset den Tilgang af gode Kræfter det behøver. Jeg sætter altsaa ikke nogen særdeles stor Pris paa, at saadanne Personer skulde kunne optages, som der ere betegnede, og jeg skal altsaa ikke modsætte mig det ærede Mindretals Forslag. — Under Nr. 8 er det foreslaaet, at der kun normeres Undervisning for Intendantter i Officereskolens yngste Klasse. Det har jeg troet at kunne gaae ind paa, dog saaledes, at der naturligtvis reserveres Regjeringen Ret til, naar den dertil finder Anledning, at lade Intendantter gennemgaae Officereskolens næstnyngste Klasse. — Nr. 9 gaaer ud paa, at mindst Halvdelen af de ledige Intendantposter besættes ved Forfremmelse fra den faste Underofficersklasse. Dette Forslag tiltræder jeg i Overensstemmelse med den Tanke, som heelt igjennem har ledet Regjeringen. Jeg har heller ingen Betænkelighed ved, at Bestemmelsen om Aldersgrænsen bortfalder. Det lader sig forudsæe, at man af Hensyn til den Tjeneste, en Embedsmand i Forpleiningscorpset skal yde i Felten, vil være nødsaget til at afstedige ham af physiske Hensyn maastee tidligere end nødvendig med Embedsmand i civil Tjeneste; men jeg har troet, at det er Noget, der kan overlades til Administrationen at afgjøre. — Hvad Punkt 11 angaaer, hvorved Regjeringen bemyndiges til uden ny Lov at kunne sammenbrage Hærens og Flaadens Forpleiningscorpper til eet for hele Forvarsvæsenet fælles Forpleiningscorps, hvilket fremtræder som Ændringsforslag 33, stillet af

Udvalget med Undtagelse af eet Medlem, da skal jeg ikke modsætte mig denne Bestemmelses Indspørelse i Loven. Jeg troer, at med Hensyn til dette Forhold er det af Bigtighed og en nødvendig Betingelse for, at jeg skal kunne berolige mig ved en saadan Bestemmelses Optagelse i Loven, at der hjemles Regjeringen fuld Frihed til efter Omstændighederne at sammenbrage eller atter at adskille. Forslaget er overensstemmende med det Ønske, der er fremkommet i dette Thing, at Regjeringen skulde slaae ind paa Sammenbragningsveien; men for at Regjeringen kan gjøre det med det fornødne Hensyn til sit Ansvar, bør den kunne see sin Vej tilbage fuldkommen klar. Da dette er opnaaet ved den Redaction, som er givet dette Ændringsforslag, saa troer jeg, som bemærket, at kunne berolige mig derved. — Hvad Punkt 13 angaaer, som omtaler, at Ministeriet kunde synes uberettiget til at betro Underofficerer af Forpleiningscorpset Oppebørslor, da staaer det jo nu klart, saaledes som Forslaget foreligger, at Regjeringen vil kunne betro dem Oppebørslor og vil ogsaa kunne give dem den for Intendantter og Reserverintendantter bestemte Godtgjørelse for Sikkerheden. — Udvalget har under Punkt 14 udtalt Betænkelighed ved, at Krigsministeren og den commanderende General skulde i særegne Tilfælde kunne fritage Oppebørselsembedsmænd for at stille Sikkerhed for Oppebørslerne. At denne Bestemmelse udgaaer af Loven, har jeg ikke nogen Betænkelighed ved, da den almindelige Rækkefølge hjemler Regjeringen Ret til, naar den constituerer Embedsmænd i Oppebørselsembeder, da at fritage dem for Sikkerheden, eller administrativt at bestemme Størrelsen af den Sikkerhed, der skal stilles. Det er altsaa ikke nødvendigt, at Loven indeholder nogen Bestemmelse i saa Henseende. — Punkt 15 har jeg ikke nogen Betænkelighed ved. — Under Punkt 16 er det udtalt, at Udvalget ikke anseer det for nødvendigt i Fredstid at give Stabsintendantterne Tjenesteheste. Det er i andre Hæere anseet for at være meget nyttigt, at disse Embedsmænd ere vant til at ride, for at de i Felten ikke skulde blive satte i Forlegenhed derved, at man sætter dem paa en Hest; men af de Besparelshensyn, der